

man ikke har nogen Sikkerhed for, at man altid vil formaae at finde en saa udmærket Personlighed til at stille i Spidsen for Handelsretten, og overhovedet saalænge man ved Ordningen af vore overordnede Retter fastholder, at der faaes en større Sikkerhed for et godt Resultat derved, at flere deeltage i Sagens Paafjendelse, synes det ikke at være rigtigt for en enkelt Ret; for en ny Institution, der skal bryde sig en ny, ukjendt Vej, at ville gaae en ganske anden, modsat Vej. Jeg troer ogsaa, at dersom der foruden Formanden endnu var eet juridiskdannet Medlem i Retten, saa vilde dette i mange Tilfælde være til Støtte og til Beroligelse for de handelskyndige Medlemmer, som maaskee mange Gange kunde føle sig lidt mindre vel stillede, naar de maatte føle sig opfordrede til at gjøre deres Opfattelse gjældende trods Formandens, men i saa Tilfælde let maatte have en naturlig Frygt for dog at feile i Erkjendelsen af, at de mangle den juridiske Dannelse; de kunde i saa Fald maaskee finde Støtte hos det andet juridiske Medlem i Retten. Erfaringen viser, idetmindste har min Erfaring vist det, at der om juridiske Materier, selv mellem juridiskdannede Mænd, kan være Tvivl og Usikkerhed tilstede; men troer man da, at det gaaer anderledes til paa andre Gebeter end det juridiske, troer man da, at Handelsstanden altid er enig om, hvad der maa ansees for kjøbmandsmæssigt, for Kjøbmandssædvane? Tilvisse ikke; men sammensættes nu f. Ex. Retten saaledes, at den i en Svøretsag kom til at bestaae af en juridiskdannet Mand, en handelskyndig Mand og en Skipper, og Resultatet da i Virkeligheden bliver det, at den juridiske Mand kom til at afgjøre det juridiske Spørgsmaal, Handelsmanden Handels- og Sømanden Sø-Spørgsmaalet, mon man da vil benægte, at denne Ordning ikke giver saa god Garanti for et rigtigt Resultat, som naar Retten fik en noget talrigere Besætning? Jeg havde, som sagt, tænkt mig, at i større og vigtigere Sager, Sager, der androge over 50 eller 100 Rd. Værdi, skulde ikke tre, men fem Medlemmer deeltage i Sagens Behandling, nemlig to juridiske og tre sø- og handelskyndige Medlemmer. Dette andet juridiske Medlem, troer jeg, det vilde være

rigtigt at udtage af Hof- og Stadsretten, der som bekjendt for Dieblisset er den Ret, hvor de københavnske Handelsfager finde deres Afgjørelse. Ved at tage een af Hof- og Stadsrettens Assessorer og tillige bestemme, at dette Hverv skulde gaae paa Dmgang, saaledes at den ene Assessor kunde blive to eller tre Aar i Handelsretten og derpaa afløses af en anden, troer jeg, at der vilde vindes to vigtige Ting, den ene, at man gennem Hof- og Stadsrets-Medlemmerne, som efter Dmgang havde Sæde i Sø- og Handelsretten, vilde bevirke, at denne nye Ret ikke udrev sig fra al Forbindelse med de almindelige civile Retter, og den anden Fordeel vilde være den, at man i dette andet juridiske Medlem vilde have en Mand, der paa en naturlig Maade kunde træde i den juridiske Formands Sted, under dennes Forfald eller i Vacancetilfælde, ligesom man i Hof- og Stadsrets-Assessorerne, som efterhaanden alle vilde faae god Leilighed til at gjøre sig bekjendte med Handelsrettens Virksomhed i de Sager, der behandles, vilde have ligesom en fast Stok, hvoraf man i paakommende Tilfælde kunde vælge en ny Formand for Sø- og Handelsretten. — Jeg troer, at denne sidste Betragtning ikke er uden Betydning; thi man maa vel erindre, at Formandsposter i Sø- og Handelsretten bliver tilvisse ikke blot en meget vigtig, men tillige en meget vanskelig Post. — Den Mand, der skal staae i Spidsen for denne nye Ret, hvori han efter Udkaftet skulde være det eneste lovlærde Medlem, som skal skabe en heel ny Processform, som skal haandhæve Rettens Anseelse, saavel som sin egen Anseelse og Værdighed ligeoverfor de forskjellige sø- og handelskyndige Medlemmer, han maa ikke blot være en god Jurist, men tillige være i Besiddelse af Egenstaber, der formaae at indgyde Mænd, der ikke saa meget formaae, at bedømme hans juridiske Indsigter, Respekt for hans Dygtighed, Charakter og sunde Dømmelse; for at han skal kunne hævede sin Stilling, maa han optræde med Rolighed og Sikkerhed; men den Mand, der kaldes fra en aldeles forskjellig Virksomhed til at styre og lede Processager, der paa en Maade føres efter Principer, der ere afvigende fra dem, hvorefter de Sager, han tidligere har